

van deze wereldebomen erkend zijn, worden belangrijke gebeurtenissen rond leven en dood aan die boom gelinkt. Zo komen mensen trouwen onder het loof van een Wereldboom of willen ze dat hun as in de omgeving ervan wordt uitgestrooid of bewaard.”

Zo'n boom is een wereld op zich

“Niet alleen onze bosgroep heeft zich geëngageerd met deze wereldboom, ook vanuit de buurt groeit er interesse om aan te sluiten bij de beschermende gemeenschap. Voortaan zal er ieder jaar een Wereldboomfeest plaatsvinden, waarbij die groep van mensen samenkomt en ‘hun’ boom bezoekt. Zo ontstaat er een draagvlak voor de bescherming van oude bomen.

In Vlaanderen hebben we immers niet veel oude bomen. Tijdens beide wereldoorlogen zijn er veel oude bomen gekapt geweest. Eeuwenoude bomen vind je daardoor slechts nog op kasteeldomeinen die van generatie op generatie door dezelfde families werden bewoond. Generaties kunnen echter ook vandaag

door oude bomen verbonden worden. Zo'n boom is ook een wereld op zich. Hoe ouder, hoe specifiek de flora en fauna die errond of erop leeft. Zo vind je op onze inlandse eiken tot ruim tweehonderd typische insecten. Die zijn mee geëvolueerd met de eiken doorheen de millennia na de IJstijden. Vandaar dat we de wortelzone van deze eik zullen beschermen tegen betreding door de aanleg van een knuppelpad en een natuurlijke afbakening. Er komt ook een gedicht op het infobord dat een lokale dichter speciaal voor deze Wereldboom heeft geschreven. Momenteel staat er al een grote picknicktafel – in eik vanzelfsprekend – die later aangevuld wordt met een kleine kampeerruimte met een mooi zicht op de eik en de ruime omgeving ervan.

Tijdens de Dag van de Boseigenaar (14 oktober) vinden er in elke provincie activiteiten plaats, georganiseerd door de lokale bosgroepen. Zij helpen bouseigenaars bij het duurzaam beheer van hun bos. Vorig jaar vierden we met de Vlaamse Bosgroepen ons vijftienduizendste lid. Samen werken we aan meer en beter bos in Vlaanderen.”

Meer op www.bosgroepen.be en www.wereldboom.org

Dag van de Trage Weg

Verlaat eens de snelweg voor de trage wegen

Tijdens het weekend van 17 en 18 oktober kan je genieten van de herfstkleuren al stapend, fietsend of te paard langs een trage weg, een voetweg of een oude kerkwegel. Vaak zijn die de afgelopen jaren opnieuw vrijgemaakt door een lokaal comité van burgers die deze veilige wegen voor voetgangers, fietsers en ruiters niet graag verloren zien gaan. Op de negende editie van de jaarlijkse Dag van de Trage Weg krijgen we op meer dan honderd plaatsen in Vlaanderen de kans om te tonen dat we belang hechten aan deze alternatieve wegen. Het gaat overigens niet alleen om stappen of fietsen, het is evengoed een aanleiding om even van de lokale cultuur en geschiedenis te proeven, een spel te spelen op of nabij een trage weg. Nieuw dit jaar zijn de verblijfsarrangementen met wandelingen of fietstochten langs trage wegen. En ook nieuw is het Knooppunt in Dilsen-Stokkem waar diverse activiteiten en initiatieven samen komen.

Inschrijven is niet steeds verplicht, maar het helpt de organisatoren wel om het aantal deelnemers in te schatten en hen van eventuele wijzigingen van het programma op de hoogte te brengen. Wie zich online inschrijft, kan achteraf een enquête beantwoorden waarna hij kans maakt op een gratis tragewegenarrangement voor zes personen. Op www.dagvandetrageweg.be vind je alle verdere informatie. De Dag van de Trage Weg is ook een nationale campagne. Wallonië is Vlaanderen een jaartje voor en partnerorganisatie Sentiers.be viert dit jaar al haar tiende editie. Voor de gelegenheid maken zij er een feestweek van: ‘La Semaine des Sentiers’ (12-18 oktober). Wie zin heeft in een uitstap over de taalgrens vindt een gedetailleerd overzicht van alle activiteiten op www.sentiers.be.

C.D. G

Column · Wakkere Papa

Het speen en andere stads- legendes

“Flore! Kom eens van de wc! Het heeft al lang genoeg geduurd. Je weet dat dat niet goed is.”

“Niet goed?” reageer ik geschrokken.

Flore is een vriendinnetje van mijn oudste zoon. Haar moeder haalt haar bij ons op. Maar Flore zit nog op het toilet.

“Ja. Je krijgt daar het speen van.”

“Het speen?”

Ik ben oprecht verbaasd en bezorgd. Want als er een iemand veel tijd doorbrengt op het toilet, ben ik het wel.

“Dat je darmen eruit komen. Kom Flore.”

Ik blijf met mijn mond vol tanden achter. Ik heb mijn darmen gelukkig nog nooit uit het toilet moeten vissen. Maar stel je voor... dat Flore dit écht gelooft. Dat ze op het toilet zit te wachten tot er iets komt, of niets. En dat ze na de langverwachte plons dan denkt: oh nee, was dat een darm?

Misschien heeft de mama van Flore een hekel aan lang toiletbezoek. Of moet ze zelf soms dringend, terwijl haar dochter er nog op zit. Wie weet gelooft ze dat van het speen zelf wel, kreeg ze het mee in haar eigen opvoeding als kind. Maar het is toch verdorie een idee om constipatie van te krijgen.

Ik word natuurlijk extra opstandig omdat ik zelf zéér hecht aan mijn lange momenten op het toilet. Ik zou niet meer zonder willen. Even weg van alles en iedereen, en niemand die zin heeft om dichterbij te komen. Waarvoor dient trouwens anders die kwalijke geur? Nee. Ons hele systeem is er net op gemaakt om lang op het toilet te blijven zitten. Niet kort.

De mama van Flore komt nu wel slecht uit dit verhaal – waarvoor excuses. Maar heel eerlijk: doen we niet allemaal zulke uitspraken tegen onze kinderen? We zeggen iets waar we eigenlijk niet zo zeker van zijn. Maar het komt ons goed uit, we gieten het in een gevatte formulering en we zeggen het steeds maar weer met de grootste stelligheid, zodat het nooit ter discussie komt te staan.

“Eet maar goed. Dan word je groot en sterk!” Zeker van?

“Grote jongens huilen niet.” Is dat echt de boodschap die je wil geven? Of komt een huilend kind meestal gewoon niet zo handig uit?

Moet je elk woord dat je als ouder uitspreekt dan vier keer voorkauwen? Dat geloof ik niet. Maar soms eens nakauwen is misschien toch niet zo'n slecht idee. Zeker wanneer je merkt dat je bepaalde zinnestjes of uitdrukkingen opvallend vaak gebruikt. Waarom niet eens checken: klopt wat ik zeg eigenlijk? Wil ik deze boodschap geven aan mijn kind? Waarom zeg ik dit dan wél? Waar heb ik dit leren zeggen?

Ik nam zelf alvast de proef op de som. Het werd een zéér interessante week. Ik zou er graag alles over schrijven, maar dan wordt mijn stukje te lang. En het is toch ook leuker om de mama van Flore in verlegenheid te brengen... dan mijzelf. ☺

www.gezinskrantdebond.wordpress.com